

Raport dotyczący stosowania zasad ładu korporacyjnego w Nordea Bank Polska S.A. w 2007 roku.

I. Wskazanie zasad ładu korporacyjnego nie stosowanych przez Spółkę w 2007 roku

Zarząd Nordea Bank Polska S.A. w roku 2007 zadeklarował przestrzeganie zasad ładu korporacyjnego ujętych w dokumencie „Dobre praktyki w spółkach publicznych 2005” za wyjątkiem zasad nr 9, 20, 26, 28, i 42. Poniżej zaprezentowano treść zasad nie stosowanych w Spółce w 2007 roku wraz z komentarzem Spółki:

1	3
„Dobre praktyki w spółkach publicznych 2005”	Komentarz Nordea Bank Polska S.A. do zasad ujętych w dokumencie „Dobre praktyki (...) 2005”

Dobre praktyki walnych zgromadzeń

9. Na walnym zgromadzeniu powinni być obecni członkowie rady nadzorczej i zarządu. Biegły rewident powinien być obecny na zwyczajnym walnym zgromadzeniu oraz na nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu, jeżeli przedmiotem obrad mają być sprawy finansowe spółki. Nieobecność członka zarządu lub członka rady nadzorczej na walnym zgromadzeniu wymaga wyjaśnienia. Wyjaśnienie to powinno być przedstawione na walnym zgromadzeniu.	W walnym zgromadzeniu uczestniczą przedstawiciele zarządu, jak i rady nadzorczej wytypowani przez te organy. Biegły rewident jest zapraszany na ZWZA czy NWZA, na których przedmiotem obrad są sprawy finansowe spółki.
--	---

Dobre praktyki rad nadzorczych

20. a) Przynajmniej połowę członków rady nadzorczej powinni stanowić członkowie niezależni, z zastrzeżeniem pkt d). Niezależni członkowie rady nadzorczej powinni być wolni od powiązań ze spółką i akcjonariuszami lub pracownikami, które mogłyby istotnie wpłynąć na zdolność niezależnego członka do podejmowania bezstronnych decyzji; b) Szczegółowe kryteria niezależności powinien określać statut spółki; c) Bez zgody większości niezależnych członków rady nadzorczej, nie powinny być podejmowane uchwały w sprawach: - świadczenia z jakiegokolwiek tytułu przez spółkę i jakiegokolwiek podmioty powiązane ze spółką na rzecz członków zarządu; - wyrażenia zgody na zawarcie przez spółkę lub podmiot od niej zależny istotnej umowy z podmiotem powiązany ze spółką, członkiem rady nadzorczej albo zarządu oraz z podmiotami z nimi powiązanymi; - wyboru biegłego rewidenta dla przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego spółki. d) W spółkach, gdzie jeden akcjonariusz posiada pakiet akcji dający ponad 50% ogólnej liczby głosów, rada nadzorcza powinna liczyć co najmniej dwóch niezależnych członków, w tym niezależnego przewodniczącego komitetu audytu, o ile taki komitet został ustanowiony.	W przedmiotowej sprawie Akcjonariusz Większościowy stosuje własną politykę. Większość członków Rady Nadzorczej stanowią przedstawiciele większościowego akcjonariusza, co w jego opinii umożliwia właściwą i efektywną realizację strategii Spółki i wystarczająco zabezpiecza interesy wszystkich grup akcjonariuszy oraz innych grup związanych ze Spółką. Zasady wyboru członków Rady Nadzorczej reguluje Statut Banku, który również określa, iż większość członków Zarządu oraz członków Rady Nadzorczej Banku, w tym Prezes Zarządu oraz Przewodniczący Rady Nadzorczej, stanowią obywatele polscy, stale zamieszkujący w Polsce. Większość członków Rady, będących obywatelami polskimi, nie ma powiązań kapitałowych, organizacyjnych i personalnych z Akcjonariuszem Większościowym.
26. Członek rady nadzorczej powinien umożliwić zarządowi przekazanie w sposób publiczny i we właściwym trybie informacji o zbyciu lub nabyciu akcji spółki lub też spółki wobec niej dominującej lub zależnej, jak również o transakcjach z takimi spółkami, o ile są one istotne dla jego	Członkowie Rady Nadzorczej informują spółkę o zbyciu lub nabyciu akcji spółki (Banku) lub spółki od niej zależnej, jak również o transakcjach z nimi. Spółka nie posiada informacji dotyczących

<p>sytuacji materialnej.</p>	<p>zbycia lub nabycia przez członka Rady akcji spółki wobec niej dominującej (Grupy Nordea).</p>
<p>28. Rada nadzorcza powinna działać zgodnie ze swym regulaminem, który powinien być publicznie dostępny. Regulamin powinien przewidywać powołanie co najmniej dwóch komitetów:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ audytu oraz ▪ wynagrodzeń <p>W skład komitetu audytu powinno wchodzić co najmniej dwóch członków niezależnych oraz przynajmniej jeden posiadający kwalifikacje i doświadczenie w zakresie rachunkowości i finansów.</p> <p>Zadania komitetów powinien szczegółowo określać regulamin rady nadzorczej. Komitety rady powinny składać radzie nadzorczej roczne sprawozdania ze swojej działalności. Sprawozdania te spółka powinna udostępnić akcjonariuszom.</p>	<p>Zasadę dotyczącą funkcjonowania Rady Nadzorczej zgodnie ze swym regulaminem określa Statut Banku:</p> <p>Rada Nadzorcza Banku działa na podstawie zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy – regulaminu.</p> <p>Regulamin Rady Nadzorczej został zatwierdzony na ZWZA w dniu 29-06-2000 r., i jest dostępny do wglądu dla akcjonariuszy w siedzibie spółki oraz na stronie internetowej Spółki.</p> <p>Regulamin Rady Nadzorczej nie określa zasad powoływania oraz funkcjonowania komitetów ds. audytu i wynagrodzeń.</p> <p>Statut Banku określa zasady powoływania oraz działalności Komitetu ds. audytu:</p> <p>Rada Nadzorcza, w celu wsparcia i nadzoru nad wypełnianiem obowiązków audytorskich, powołuje Komitet ds. audytu. Działalność Komitetu ds. audytu reguluje Statut Działalności Komitetu ds. audytu, zatwierdzony przez Radę Nadzorczą.</p> <p>Rada Nadzorcza powołała uchwałą Komisję ds. kontraktów Członków Zarządu Banku, upoważniając ją do analizy i aktualizacji kontraktów, ustalania zasad kontraktów dla nowo powołanych członków oraz podpisywania przez Przewodniczącego w imieniu Rady Nadzorczej odpowiednich dokumentów.</p>

Dobre praktyki w zakresie relacji z osobami i instytucjami zewnętrznymi

<p>42. W celu zapewnienia niezależności opinii, spółka powinna dokonywać zmiany biegłego rewidenta przynajmniej raz na pięć lat. Przez zmianę biegłego rewidenta rozumie się również zmianę osoby dokonującej badania. Ponadto w dłuższym okresie spółka nie powinna korzystać z usług tego samego podmiotu dokonującego badania.</p>	<p>Zmiana biegłego rewidenta spółki następuje wraz ze zmianą audytora Grupy Kapitałowej. Bank, będąc częścią Grupy Kapitałowej Nordea korzysta z usług biegłego rewidenta, wskazanego dla całej Grupy.</p> <p>Mimo upływu okresu 5 lat (wskazanego w treści niniejszej zasady) Bank nadal korzysta z usług tego samego podmiotu, stosując się do wytycznych Grupy Nordea.</p> <p>Bank jest przekonany, iż wiarygodność i niezależność opinii wydawanych przez biegłego rewidenta są niezależne od okresu korzystania z jego usług.</p>
---	--

II. Opis sposobu działania walnego zgromadzenia i jego zasadniczych uprawnień oraz praw akcjonariuszy i sposobu ich wykonywania

Walne Zgromadzenia Akcjonariuszy zwoływane są w Spółce zgodnie z obowiązującym, polskim prawem (tj. na podstawie Kodeksu spółek handlowych), Statutem Banku oraz Regulaminem Walnego Zgromadzenia.

Walne Zgromadzenia Akcjonariuszy odbywają się w siedzibie spółki, w dni robocze, w godzinach południowych, aby umożliwić jak najszerszemu kręgowi akcjonariuszy uczestnictwo w tych zgromadzeniach. Zwołanie walnego zgromadzenia odbywa się poprzez ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, w którym zawarty jest również przewidywany porządek obrad i ewentualne zmiany Statutu Banku.

Zawiadomienie o WZA wraz z porządkiem obrad jest wysyłane akcjonariuszom drogą pocztową na 15 dni przed WZA. Natomiast projekty uchwał proponowanych do przyjęcia przez WZA oraz inne istotne materiały są udostępnione akcjonariuszom w siedzibie spółki na 7 dni przed WZA.

Spółka stosuje generalną zasadę nieodwoływania lub zmiany już ogłoszonych terminów Walnych Zgromadzeń Akcjonariuszy, chyba że zachodzą nadzwyczajne lub szczególnie uzasadnione okoliczności, o czym akcjonariusze są niezwłocznie powiadamiani na piśmie.

Rada Nadzorcza Banku, na podstawie Statutu Banku, opiniuje wszystkie sprawy wnoszone na WZA.

Na WZA rozpatrywane są wszystkie sprawy umieszczone w porządku obrad.

Do uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy uprawnieni są posiadacze akcji na okaziciela, którzy złożą w siedzibie Spółki, na co najmniej tydzień przed terminem Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy, imienne świadectwa depozytowe wystawione celem potwierdzenia uprawnień posiadacza akcji zdematerializowanych do uczestnictwa w tym zgromadzeniu.

Uprawnieni z akcji imiennych którym przysługuje prawo głosu, mają prawo uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy, jeżeli zostali wpisani do księgi akcyjnej co najmniej na tydzień przed odbyciem WZA.

Akcjonariusze mogą uczestniczyć w WZA oraz wykonywać prawo głosu osobiście lub przez pełnomocnika.

Spółka akceptuje pełnomocnictwo udzielone na piśmie pod rygorem nieważności, opatrzone znaczkami skarbowymi, które obejmuje oświadczenie akcjonariusza o umocowaniu pełnomocnika do reprezentowania go na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Spółki.

Na WZA przewodniczy jeden z wybranych za każdym razem Akcjonariuszy. Wybór jego ma miejsce przed przystąpieniem do jakichkolwiek czynności. Do chwili wyboru Przewodniczącego WZA, przewodniczy jeden z członków Rady Nadzorczej Banku.

Przewodniczący WZA zapewnia sprawny przebieg obrad oraz zapewnia respektowanie praw wszystkich akcjonariuszy.

Przewodniczący WZA podpisuje protokół walnego zgromadzenia natychmiast po sporządzeniu go przez notariusza.

Przedstawiciele Rady Nadzorczej Banku i Zarządu, wytypowani przez te organy, oraz zapraszany przez Spółkę biegły rewident (jeżeli jest obecny) udzielają uczestnikom zgromadzenia wyjaśnień i informacji dotyczących spółki w granicach swych kompetencji i uprawnień.

Każdy akcjonariusz zgłaszający sprzeciw wobec uchwały lub składający oświadczenie w przedmiocie objętym porządkiem obrad ma prawo żądania odnotowania niniejszego sprzeciwu lub oświadczenia w protokole z WZA (w akcie notarialnym).

Władze Spółki nie ograniczają dostępu do informacji.

Zarząd Spółki nie ma zastrzeżeń co do udostępniania przedstawicielom mediów obecności na WZA, jednak w sposób nie utrudniający przeprowadzanie obrad.

Zarząd Spółki dokłada starań aby przedstawicielom mediów były udostępniane rzetelne informacje na temat bieżącej działalności Spółki i jej sytuacji gospodarczej, z uwzględnieniem jednak, iż obowiązki informacyjne Spółka wykonuje zgodnie z przepisami prawa o publicznym obrocie

papierami wartościowymi tj. przy udostępnieniu wszystkim akcjonariuszom i inwestorom równego dostępu do informacji.

III. Skład osobowy i zasady działania organów zarządzających i nadzorczych spółki oraz ich komitetów

Skład Zarządu Nordea Bank Polska S.A. na dzień 31.12.2007 r.:

Włodzimierz Kiciński – Prezes Zarządu
Sławomir Żygowski – I Wiceprezes Zarządu – Zastępca Prezesa Zarządu
Janne Hirsto – Wiceprezes Zarządu
Jacek Kalisz – Wiceprezes Zarządu
Wojciech Papierak – Wiceprezes Zarządu
Bohdan Tillack – Wiceprezes Zarządu

Uprawnienia (zasady działania) osób zarządzających:

Zarząd Banku pracuje w oparciu o Regulamin zatwierdzony przez Radę Nadzorczą Banku, co określa Statut Banku. Regulamin ten określa szczegółowe kompetencje Zarządu Banku oraz sprawy, które wymagają kolegialnego rozpatrzenia i podjęcia uchwały przez Zarząd Banku.

Zarząd prowadzi sprawy Banku, zarządza jego majątkiem i reprezentuje Bank na zewnątrz, ponadto do kompetencji Zarządu należą wszelkie sprawy nie zastrzeżone dla Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy lub Rady Nadzorczej Banku.

Skład Rady Nadzorczej Nordea Bank Polska S.A. na dzień 31.12.2007 r.:

Wojciech Rybowski – Przewodniczący Rady Nadzorczej
Thomas Neckmar – Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej
Członkowie Rady Nadzorczej:
Emilia Osewska-Mądry
Maciej Dobrzyniecki
Esa Tuomi
Rauno Päivinen
Henrik Bernhard Winther
Eugeniusz Kwiatkowski
Andrzej Zwara
Asbjorn Hoyheim
Jacek Wańkiewicz

Uprawnienia (zasady działania) osób nadzorujących:

Rada Nadzorcza Banku pracuje w oparciu o Regulamin zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy, co określa Statut Banku. Regulamin ten określa szczegółowe kompetencje Rady Nadzorczej Banku oraz sprawy, które wymagają kolegialnego rozpatrzenia i podjęcia uchwały przez Radę Nadzorczą. Do kompetencji Rady należą wszelkie sprawy nie zastrzeżone dla Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy lub Zarządu Banku.

Komitety funkcjonujące w Banku:

I. Komitet ds. audytu:

Statut Banku określa zasady powoływania oraz działalności Komitetu ds. audytu.

Rada Nadzorcza, w celu wsparcia i nadzoru nad wypełnianiem obowiązków audytorskich, powołała Komitet ds. audytu. Działalność Komitetu ds. audytu reguluje Statut Działalności Komitetu ds. audytu, zatwierdzony przez Radę Nadzorczą Banku.

II. Komisja ds. kontraktów:

Rada Nadzorcza powołała uchwałą Komisję ds. kontraktów Członków Zarządu Banku, upoważniając ją do analizy i aktualizacji kontraktów, ustalania zasad kontraktów dla nowo powołanych członków oraz podpisywania przez Przewodniczącego w imieniu Rady Nadzorczej odpowiednich dokumentów.

IV. Opis podstawowych cech stosowanych w spółce systemów kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem w odniesieniu do procesu sporządzania sprawozdań finansowych

Nordea Bank Polska S.A. posiada ekspozycję na następujące rodzaje ryzyka finansowego wynikającego z prowadzonej działalności:

- ryzyko kredytowe (w tym ryzyko kredytowe kontrahenta)
- ryzyko rynkowe (w tym: ryzyko stopy procentowej, ryzyko walutowe oraz ryzyko cen rynkowych akcji)
- ryzyko płynności.

Celem zarządzania ryzykiem w Banku jest ograniczanie możliwości wystąpienia strat będących wynikiem:

- zmian sytuacji rynkowej (ryzyko rynkowe),
 - niewypłacalności kontrahenta (ryzyko kredytowe),
- oraz zapewnienie Bankowi właściwej, bezpiecznej struktury finansowania (ryzyko płynności) i adekwatnej do ponoszonego ryzyka wielkości kapitałów własnych.

Bank zarządza ryzykiem wynikającym z instrumentów finansowych z podziałem na następujące obszary ryzyka: ryzyko kredytowe, ryzyko rynkowe (ryzyko stopy procentowej, ryzyko walutowe oraz ryzyko cen rynkowych akcji), oraz ryzyko płynności.

Ryzyko kredytowe

Przy udzielaniu kredytów Bank dostosowuje się do wspólnych zasad wypracowanych przez Grupę Nordea. Podstawowe zasady prowadzenia działalności kredytowej oraz organy decyzyjne określone są przez Politykę i strategię kredytową Banku.

Wszelkie szczegółowe procedury związane z udzielaniem kredytów zawarte są w obowiązujących w Banku wewnętrznych Instrukcjach.

W procesie ocen ryzyka kredytowego ekspozycji wobec podmiotów gospodarczych, Bank wykorzystuje wewnętrzny model ratingowy. Każdemu klientowi o znaczącej ekspozycji kredytowej przyporządkowana jest ocena wypłacalności (rating finansowy) oraz ocena pokrycia zabezpieczeniem (rating zabezpieczenia), które stanowią syntetyczną miarę ryzyka klienta.

Podstawą oceny zdolności kredytowej osób fizycznych jest oszacowanie nadwyżki dochodów netto kredytobiorcy (NDN). NDN to średni miesięczny dochód netto pomniejszony o:

- 1) koszty utrzymania domu / mieszkania,
- 2) koszty utrzymania członków gospodarstwa domowego,
- 3) obciążenia z tytułów wykonawczych,
- 4) obciążenia finansowe.

Dodatkowo w regulacjach dotyczących poszczególnych produktów (jak np. kredyt hipoteczny) Bank nakłada dodatkowe wymogi odnośnie np. maksymalnego stosunku kwoty obsługi kredytu do dochodów netto czy maksymalnego stosunku kwoty kredytu do wartości zabezpieczenia.

Przy podejmowaniu decyzji kredytowych Nordea Bank Polska stosuje zasadę consensusu. Oznacza to, że zwiększenie zaangażowania kredytowego wymaga zgody wszystkich osób wchodzących w skład organu decyzyjnego.

Za proces kredytowy, monitoring jakości portfela kredytowego, nadzór nad odpowiednią klasyfikacją ekspozycji kredytowych poziomem utworzonych odpisów aktualizujących oraz kontrolę działalności kredytowej odpowiadają niezależne (nie realizujące planów sprzedażowych) komórki Centrali Banku.

Ryzyko rynkowe

Zarządzanie ryzykiem rynkowym odbywa się w ramach przyjętej przez Bank polityki zarządzania ryzykiem rynkowym.

Ekspozycja na ryzyko rynkowe jest formalnie ograniczana poprzez limity ryzyka ustanowione przez Zarząd w ramach limitów przyjętych przez Radę Nadzorczą Banku. Limity te obejmują kwotę wartości narażonej na ryzyko VaR (ryzyko walutowe, stopy procentowej, ryzyko zmian cen

instrumentów kapitałowych), wrażliwości na zmianę stóp procentowych (ryzyko stopy procentowej) oraz ograniczenie nominalnych kwot ekspozycji (ryzyko walutowe).

Pomiar ryzyka oraz kontrola zgodności z zaakceptowanymi przez Zarząd limitami na poszczególne miary ryzyka jest dokonywany codziennie przez wyspecjalizowaną jednostkę niezależną od pionów biznesowych odpowiedzialnych za realizację wyniku. Regularne raporty na temat ryzyka rynkowego są omawiane na posiedzeniach Komitetu ds. Zarządzania Aktywami i Pasywami (ALCO) oraz prezentowane Zarządowi Banku.

Limity na poszczególne kategorie ryzyka akceptowane przez Zarząd są okresowo oceniane w celu zapewnienia zgodności z aktualnymi celami i strategią Banku.

Wszystkie procedury są na bieżąco aktualizowane, tak aby uwzględniały najnowsze rozwiązania w zakresie kontroli ryzyka.

Ryzyko płynności

Przyjęta przez Zarząd polityka Banku zakłada konserwatywne podejście do ryzyka płynności, co oznacza unikanie niepotrzebnych ekspozycji oraz utrzymywanie poziomu ryzyka w odpowiedniej proporcji to zdolności Banku do jego ponoszenia.

Krótkoterminowe ryzyko płynności jest zarządzane przez Departament Skarbu, zapewniający środki na bieżące finansowanie działalności banku. Dla zapewnienia finansowania w każdym momencie działalności, w banku obowiązuje limit na minimalny stan najbardziej płynnych środków, tzw. bufor płynności.

Ryzyko średnio- i długoterminowe jest kontrolowane przez odrębną jednostkę odpowiedzialną za kontrolę ryzyka, na podstawie analiz przewidywanych przepływów pieniężnych w czasie, badania zmian stanów źródeł finansowania, wykorzystania tych źródeł oraz stabilności bazy depozytowej i jej koncentracji. Regularne, okresowe raporty na temat ryzyka płynności są omawiane na posiedzeniach Komitetu ds. Zarządzania Aktywami i Pasywami (ALCO) oraz prezentowane Zarządowi Banku.

Bank posiada również opracowany i zatwierdzony przez Zarząd plan działań awaryjnych na wypadek wystąpienia niespodziewanych problemów z zapewnieniem płynności.

Bank stosuje szereg metod oceny sytuacji w obszarze płynności. Począwszy od codziennego monitorowania krótkookresowej luki płynności będącej obrazem bieżącego zapotrzebowania na środki płynne, poprzez okresową obserwację różnych wskaźników płynności, aż do analizy długoterminowej luki płynności tworzonej przy użyciu rezultatów statystycznych badań bazy depozytowej oraz szacunków dotyczących terminów zapadalności i wymagalności poszczególnych pozycji bilansowych oraz możliwości upłynnienia aktywów banku.

Kontrola i zarządzanie ryzykiem operacyjnym

Zarządzanie Ryzykiem Operacyjnym jest procesem sprawowanym przez Zarząd Banku, kierowników jednostek i komórek organizacyjnych oraz wszystkich pracowników Banku wspieranym przez odpowiednie struktury Grupy Nordea, stworzonym tak, aby wspomagać osiągnięcie zamierzonych celów w zakresie:

- Identyfikacji obszarów generujących straty bądź nadmierne koszty,
- Usprawniania procedur oraz procesów bankowych,
- Zwiększania satysfakcji klientów i pozycji konkurencyjnej banku,
- Prowadzenia proaktywnej polityki i prewencji przed stratami,
- Ograniczania ryzyka utraty reputacji,
- Obniżenia wymogów kapitałowych,
- Przekazywania informacji rynkowej o efektywnych systemach zarządzania ryzykiem.

Bank zarządza ryzykiem operacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w normach polskiego prawa, regulacjami NBP oraz innych uprawnionych organów, a także zgodnie ze standardami określonymi przez Grupę Nordea. Nadzór nad całokształtem zagadnień związanych z zarządzaniem ryzykiem operacyjnym sprawuje Zespół Zarządzania Ryzykiem Operacyjnym w Departamencie Kontroli Wewnętrznej.

Proces identyfikacji ryzyka operacyjnego polega na określeniu zagrożeń związanych z ryzykiem operacyjnym dla wszystkich istotnych obszarów działalności Banku oraz wszelkich nowych produktów, procesów i systemów.

Efektywna identyfikacja ryzyka operacyjnego powinna uwzględniać:

- 1) czynniki wewnętrzne (struktura banku, rodzaje usług, produktów bankowych oraz czynności, jakość personelu, zmiany organizacyjne i kadrowe),
- 2) czynniki zewnętrzne (otoczenie działania banku: czynniki polityczne, prawne, socjodemograficzne, konkurencję, zmiany w branży, nowe technologie), które mogą wpływać negatywnie na realizację celów Banku.

Identyfikacja czynników ryzyka operacyjnego w Banku następuje na podstawie:

- procesu samooceny w ramach ryzyka operacyjnego,
- procesu analizy jakości i ryzyka – analiza, która obejmuje wszelkie zmiany dotyczące działalności biznesowej Banku – zarówno przez wprowadzenie nowych rodzajów działalności jak i zmiany dotychczasowych – powodujące zmiany procesów biznesowych lub innych, stanowiących potencjalne źródło ryzyka operacyjnego,
- analizy wyników kontroli wewnętrznej funkcjonalnej i instytucjonalnej,
- raportów z bieżących incydentów,

Pomiar i ocena ryzyka operacyjnego obejmuje oszacowanie wrażliwości (podatności) na ryzyko wszystkich produktów, procesów, działań i systemów występujących w Banku, głównie na podstawie analizy wielkości i struktury strat powstałych w wyniku zdarzeń z tytułu ryzyka operacyjnego. Efektywna ocena ryzyka umożliwia właściwe zidentyfikowanie obszarów ryzyka (tzw. „mapa ryzyka”) i właściwe dostosowanie mechanizmów zarządzania tym ryzykiem.

Ocena ryzyka następuje poprzez:

Pomiar kluczowych wskaźników ryzyka operacyjnego - są to kluczowe wartości/ilości zdarzeń, które skutkują powstawaniem strat. Obejmują one wyliczone oraz poddawane cyklicznej analizie dane statystyczne, liczbowe, finansowe odnoszące się do określonych rodzajów ryzyka.

W zakresie czynnika ludzkiego

- Analizę bazy danych historycznych – obejmującą dane o stratach powstających wewnątrz Banku oraz poniesionych w otoczeniu Banku. Celem gromadzenia i analizy danych jest rozpoznanie i wyeliminowanie czynników, które spowodowały wystąpienie straty.
- Analizę scenariuszy – sporządzanych na podstawie zewnętrznych danych rynkowych o zagrożeniach aktualnie występujących w sektorze bankowym.
- Niezależną działalność audytu wewnętrznego.
- Kontrolę wewnętrzną instytucjonalną.

Monitorowanie realizowane jest poprzez następujące działania:

- Zarządzanie incydentami obejmujące analizę zdarzeń rzeczywistych, wyniku których doszło do strat operacyjnych, jak również zdarzeń potencjalnych, które mogłyby skutkować poważnymi konsekwencjami zarówno o charakterze materialnym jak i niematerialnym.
- Bazy danych strat obejmujące dane o stratach powstających wewnątrz Banku oraz poniesionych w otoczeniu Banku. Celem gromadzenia i analizy danych jest rozpoznanie i wyeliminowanie czynników, które spowodowały wystąpienie straty.
- Raportowanie obejmuje sporządzanie regularnych raportów dla Zarządu Banku oraz właściwych komórek organizacyjnych w Grupie Nordea na temat ryzyka operacyjnego.

Efektywny system monitorowania opiera się na systematycznym gromadzeniu danych o przyczynach strat oraz informacji na temat ich wielkości, częstotliwości i dotkliwości w celu wykorzystania ich do pomiaru ryzyka.

Redukowanie i ograniczanie ryzyka operacyjnego realizowane jest poprzez:

- Realizację zaleceń pokontrolnych wydawanych w ramach kontroli wewnętrznej funkcjonalnej i instytucjonalnej,
- Wdrażanie tzw. „action plans” czyli działań naprawczych podejmowanych w wyniku analizy procesów samooceny w ramach ryzyka operacyjnego i analizy jakości i ryzyka,
- Działania naprawcze podejmowane w wyniku analizy mechanizmów zarejestrowanych incydentów.
- Stosowanie tzw. „najlepszych praktyk” w bieżącym zarządzaniu ryzykiem operacyjnym, w skład których wchodzi:
 - a) Zapobieganie procederowi prania brudnych pieniędzy – „Program przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu w Nordea Bank Polska S.A.”, w ramach którego stosuje się tzw. praktyki „Poznaj swojego klienta”. Bezpieczeństwo informacji.
 - b) Zapobieganie przestępstwom - ochrona Banku przed oszustwami, zarówno wewnętrznymi jak i zewnętrznymi jest niezwykle istotna dla Banku i w związku z tym wymaga największej uwagi ze strony pracowników na wszystkich poziomach odpowiedzialności.
 - c) Tworzenie planu utrzymania ciągłości działania (BCP) – w celu zapewnienia bezawaryjnego działania krytycznych funkcji biznesowych na wymaganym przez Bank poziomie, określenie ról oraz zakresu odpowiedzialności w odniesieniu do celów i założeń postawionych na etapie sporządzania planów zapewnienia ciągłości pracy Banku oraz przywrócenia działalności operacyjnej.
 - d) Tworzenie planów awaryjnych mające na celu odtworzenie/wznowienie działania krytycznych procesów biznesowych zgodnie z przyjętymi celami odtworzenia.
 - e) Ubezpieczenie majątku Banku (w tym jego majątku) – służące zabezpieczeniu przed skutkami trudnych do przewidzenia błędów lub zdarzeń operacyjnych o znaczących skutkach finansowych (reklamacje/skargi/roszczenia osób trzecich z tytułu poniesionych strat z winy Banku oraz działania sił wyższych).
 - f) Zlecenie czynności na zewnątrz (outsourcing) - nakreślenie zarówno wymagania organów nadzoru, jak też zasady dobrych praktyk zarządzania ryzykiem outsourcingu, których należy przestrzegać w przypadku zlecenia firmom zewnętrznym świadczenia usług bankowych, usług finansowych lub innego rodzaju czynności biznesowych.

Kontrola wewnętrzna jest procesem sprawowanym przez Zarząd Banku, kierowników jednostek i komórek organizacyjnych oraz wszystkich pracowników Banku, stworzonym tak, aby wspomagać osiągnięcie zamierzonych celów w następujących sferach:

- efektywności i wydajności prowadzonych operacji,
- rzetelności sprawozdawczości finansowej,
- zgodności z zewnętrznymi i wewnętrznymi przepisami i regulacjami,
- bezpieczeństwa aktywów, w tym odpowiednie zarządzanie ryzykiem związanym z prowadzonymi operacjami.

Kontrola wewnętrzna oparta jest na środowisku kontrolnym, którego elementy to: wartości i kultura zarządzania, zorientowanie na cel i monitorowanie osiągniętych celów, jasna i przejrzysta struktura organizacyjna, podział obowiązków, jakość i sprawność komunikacji wewnętrznej, oraz niezależny proces oceny.

Efektywność działań w ramach kontroli wewnętrznej jest zależna od właściwie przeprowadzonej i udokumentowanej oceny ryzyka.

System kontroli wewnętrznej oparty jest na dwóch filarach – kontroli wewnętrznej instytucjonalnej i kontroli wewnętrznej funkcjonalnej

Celem kontroli wewnętrznej instytucjonalnej jest:

- struktur organizacyjnych Banku, ze szczególnym uwzględnieniem ich dostosowania do zmieniających się warunków,
- prawidłowości podziału kompetencji i kontrolę ich przestrzegania,

- wewnętrznej spójności obowiązujących wewnętrznych aktów normatywnych oraz ich zgodności z przepisami zewnętrznymi,
- bezpieczeństwa i prawidłowości przeprowadzanych przez Bank operacji i transakcji,
- efektywności prowadzonej działalności, w tym efektywności poszczególnych operacji bankowych,
- prawidłowości i rzetelności systemu sprawozdawczości finansowej i systemu rachunkowości,
- jakości zarządzania jednostkami i komórkami organizacyjnymi Banku,
- prawidłowości działania systemów informatycznych, a w szczególności zabezpieczenia dostępu do komputerowych baz danych,
- stopnia przygotowania Banku do zachowania ciągłości działania w przypadku awarii i zdarzeń losowych.

Kontrolę wewnętrzną funkcjonalną sprawują wszyscy pracownicy Banku, jednostki i komórki organizacyjne Banku, a w szczególności powołane do tego komórki organizacyjne Centrali Banku.

Za zorganizowanie i prawidłowe funkcjonowanie kontroli wewnętrznej funkcjonalnej w jednostkach i komórkach organizacyjnych Banku odpowiedzialni są ich kierownicy. Nadzór nad prawidłowością sprawowania kontroli funkcjonalnej

Zadaniem kontroli funkcjonalnej jest w szczególności:

- bieżące badanie stopnia realizacji zadań postawionych jednostce lub komórce organizacyjnej,
- badanie zgodności działania jednostek i komórek organizacyjnych z obowiązującymi w Banku aktami normatywnymi,
- ustalanie przyczyn i skutków stwierdzonych nieprawidłowości oraz osób za nie odpowiedzialnych,
- wskazywanie sposobów i środków umożliwiających usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień,
- podjęcie działań mających na celu przeciwdziałanie występowaniu w przyszłości stwierdzonych nieprawidłowości.

Efektywność systemu kontroli wewnętrznej w Banku jest poddawana systematycznej ocenie przez niezależną komórkę audytu wewnętrznego.